

عنوان مقاله:

تحلیل اجتماعی- فضایی بافت های فرسوده شهری در راستای احیاء و پیشگیری از فرسودگی بیشتر مطالعه موردی: محله دباغ ها- زنجان

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات کاربردی علوم جغرافیایی، دوره 7، شماره 5 (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 41

نویسندگان:

ژیلا سجادی
ابوالفضل مشکینی
حمیدرضا حمیدی

خلاصه مقاله:

توسعه حومه نشینی در شهر زنجان همگام با روند مدرنیزاسیون و مهاجرت وسیع روستاییان به این شهر همراه بود. تقارن زمانی این دو رویداد که از دهه ۱۳۶۰ ملموس تر می گردد، در جابجایی اکولوژیکی گروه های جمعیتی بین بافت جدید و قدیم شهر موثر بوده و جمعیت مهاجر بلاتکلیف یا گروه های مهاجری که چند سال از سکونت آنها در نقاط حاشیه ای نمی گذرد جایگزین جمعیت بافت قدیم می گردد. ساکنین بیگانه با محیط جدید نتوانستند همخوانی و انطباق لازم را با محیط فیزیکی ایجاد کرده و به دلیل ویژگی های خاص اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی خود صلابت گذشته این بافت ها را حفظ کنند. علاوه بر آن عملکرد نامطلوب و نابرابر مدیریت شهری در ارائه خدمات و امکانات بر وخامت اوضاع افزود. و این بافت ها را به فضاهای مساله دار شهری تبدیل نمود. پژوهش حاضر بر آن است که با دیدی اجتماعی- فضایی به تحلیل علل فرسودگی محدوده مورد مطالعه پرداخته و تا حد امکان سعی بر آن دارد که نقش مدیریت شهری بر فرسودگی این بافت ها را آشکار نماید. محدوده مورد مطالعه با ۳۴ هکتار مساحت قسمتی از بافت قدیم شهر زنجان و معروف به محله دباغ ها می باشد.

کلمات کلیدی:

محله دباغ ها، بافت های فرسوده، مدیریت شهری، شهر زنجان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1552778>

